

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului mare, a drepte credințe

Sunt Domnul! Sunt Mângâietorul și Izbăvitorul celor tari cu credința, și prin care Eu pot pe pământ, și cu care-Mi port durerile și bucuriile, și prin care Mă port spre om ca să-l fac pe el să audă glasul Meu de Păstor și să se lase spre viața omul. Amin.

Sunt Domnul! Vă întăresc pentru intrarea Mea în carte, copii din porți. Vă întăresc și iar vă întăresc ca să putem unii pentru alții, tată. Așa făceam și acum două mii de ani cu ucenicii Mei. Nu știam cum să le mai grăiesc mai dulce, cum să-i mai întăresc ca să Mă urmeze cu credință și cu iubire, căci Eu aveam să-i las pe ei martori ai venirii Mele pe pământ atunci și apoi, și ispitele erau mari de tot, și ei erau plăpânzi. Vin să-Mi întăresc poporul pe stâncă, și vin să grăiesc cu omul de pe pământ ca să-l îndemn să aibă credință și să nu greșescă în credință, căci tot omul face planuri pentru el însuși, dar în credință este nevoie mare de Dumnezeu ca să aibă omul biruință. Vai celor ce fac planuri fără Mine, dar crede omul această profeție scrisă în Scripturi? O, fericiți și iar fericiți sunt cei săraci cu duhul! Eu cu aceia M-am sprijinit în mersul Meu pe pământ, iar când M-am sprijinit cu cel bogat, care are nevoie de semne ca să Mă cunoască și că să Mă urmeze pentru greutățile pe care le purtam, el Mă părăsea, căci nu Mă înțelegea așa cum lucram Eu, așa cum grăiam Eu cu grăire plină de taină pentru viața cea din om pe calea Mea cu omul, și nimeni nu voia cu Mine pe cale decât cum voia el, iar Eu mergeam din greu pe pământ cu vestea Mea cea dumnezeiască, și am fost Cel durut și Cel părăsit de om de la nașterea Mea și până la așezarea Mea iarăși de-a dreapta Tatălui și până azi, o, până azi. O, nu Mă pot sprijini cu omul, căci planurile Mele nu sunt ca planurile lui, iar planurile lui nu sunt ca ale Mele, iar Eu merg din greu cu venirea Mea, și nu poate omul cu ea și pentru ea, iar cine nu poate așa, nu poate nici pentru el, dar el nu știe aceasta, căci ca să se cheme că poate, înseamnă să stea întru Mine omul și pentru Mine să poată și nu pentru el.

O, greu Mi-a fost pe pământ cât am stat cu omul, căci nu M-a sprijinit omul, căci omul care greșeste în credință greșeste cel mai mult și n-are credință nici cât un bob de muștar, iar Eu celui ce vine după Mine abia că mai pot să-i întăresc credința, căci omul vrea omenește și nu vrea cerește pe pământ cu Dumnezeu, iar Eu rămân mereu, mereu adânc îndurerat uitându-Mă după om și dând să-l ajut și să-Mi dea mâna să-l țin și să Mă țină ca să fiu pe pământ cu el.

O, fericiți cei săraci cu duhul, că aceia au fost mângâierea Mea în durerea Mea cea de la om! O, de-aș mai găsi și azi așa mângâiere în mersul Meu cel greu pe pământ după om! O, de-aș mai găsi om fără vicleșug în credință! O, poporul Meu, cum să fac cu omul ca să nu greșescă în credință și ca să Mă poată mărturisi până la sfârșit, cum să fac, tată? Când Eu i-am ales pe cei dintâi ucenici acum două mii de ani când Ioan Botezătorul mărturisea despre Mine, îl ispiteau fariseii, iar el le spunea lor că Eu am fost înaintea lui și că el vine după Mine, și le spunea că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridic păcatele lumii. O, cine îl înțelegea pe Ioan? Cei fără de vicleșug îl înțelegeau: Andrei și Petru, Filip și Natanael, cei dintâi ucenici, care mărturiseau din unul în altul că Eu sunt Mesia, iar Eu le spuneam lor să vină după Mine. O, fericiți cei săraci cu duhul, că în aceia nu este vicleșug în credință când Eu Mă descopăr lor și le spun să vină după Mine! Când Filip i-a spus lui Natanael că M-a aflat, așa cum era scris despre Mine de Moise și de profeți că sunt din Nazaret, el a spus: «*Poate din Nazaret să iasă ceva bun?*», iar Eu am spus când l-am văzut venind spre Mine: «*Iată cu adevărat israelit în care nu este vicleșug*», și apoi el a spus: «*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești împăratul lui Israel!*».

O, nu mai sunt între oameni pe pământ cei ce Mă cunosc cu adevărat prin Duhul Tatălui Meu, Care este în ceruri. Le-am spus celor dintâi ucenici după ce ei M-au cunoscut cu duhul și cu credința și M-au mărturisit, le-am spus: «*Amin, amin grăiesc vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului*». O, poporul Meu, nu știam cum să mai întăresc credința ucenicilor Mei cei de atunci, și puteam să fac aceasta numai peste cei ce nu aveau vicleșug în credință, tată, și care nu se sminteau întru Mine, căci aceia nu ispiteau tainele Mele, ci le înțelegeau de taine și le credeau. O, poporul Meu, fericiți sunt cei ce nu greșesc în credință, fericiți cei săraci cu duhul, că în aceia nu este vicleșug în credință! Veneau mulți după Mine în vremea aceea, și tot mulți Mă și părăseau, că nu erau dintre cei fără vicleșug în credință. Nu pot, tată, să stau mult astăzi cu tine în sfat, dar atât cât pot, te îndemn spre credință fără vicleșug în ea, fiule. Duhul tău să fie curat, ca să pot Eu în tine cu Duhul Sfânt Mângâietorul, tată, și să te port de mână, căci pe cel ce-Mi dă peste mână nu pot să-l port de mână, și se poartă singur unul ca acela, și adânc Mă doare de la cel fără de statornicie, care-și încearcă mintea, și pe care mintea îl încearcă. Să fii curat cu duhul și cu credința, poporul Meu! Să fii copil când răutatea te încearcă. Mereu te-am dorit copil față de răutate și mereu te-am dorit tare în credință și în Duhul Meu, și mereu, mereu te doresc așa și dă-Mi mângâierea aceasta, poporul Meu, că sunt nemângâiat, căci sunt în tine dintre cei ce Mă întristează și Mă rănesc adânc și Mă lasă nemângâiat după ce Mă rănesc, și își fac planuri fără Mine, căci Mă rănesc pe Mine și pe tine, dar Eu de la aceștia îmi trag mila și iubirea și capătă ei ce-Mi dau și ei, căci cine-Mi zdrobește Mie pacea și mersul, așa găsesc și ei pentru ei, fiindcă este scris în cuvântul Meu despre măsura cu care măsoară omul și cu care și lui i se măsoară. O, milă îmi e de cei îndoielnici! Mi-e milă, dar cu altfel de milă decât mila Mea pentru cei fără de vicleșug în credință. Eu sunt Cel îndelung răbdător și oftez cu durere în dureri, dar îmi întăresc mersul când el Mi se îngreuiază, Mă întăresc și nu stau din mers, căci Eu am venit în lume ca tot cel ce crede în Mine să nu piară, ci să aibă viață veșnică și să nu vină la judecată, ci la viață să vină. Amin.

O, Mă îndrept acum și spre cei ce știu despre calea credinței drepte și le spun și lor că nu este vicleșug în cei ce merg pe cale cu Dumnezeu pe pământ, iar dacă au vicleșug, să învețe de la Mine să nu greșescă în credință, că mari de tot sunt ispitele, iar viața și învățătura de pe pământ înșeală pe om ca să nu-L cunoască pe Dumnezeu. O, bine este să fie vegheată credința omului, căci ca să fie omul, el trebuie să fie prin cineva, nu prin sine, și trebuie să nu fie sterp, căci vai celui fără de iubire, că acela este sterp cu duhul și cu viața! Cel ce iubește iartă și nu obosește iertând, iar cel ce iartă este cu putere, și numai cei slabi nu iartă, și numai aceia sunt slabi, și numai aceia fug de sub cruce zicându-și că e rău și greu sub cruce, și unii ca aceia dau putere diavolului, căci sunt slabi în credință pe drumul crucii cel plin de ispite, cel plin de cununi de la durerile de pe el.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel mărturisit acum două mii de ani de ucenicii Mei cei fără de vicleșug în ei până la sfârșit, vă îndemn pe voi, fii ai credinței în Hristos, învățați puterea credinței și nu stați pe cale fără să învățați cum se stă pe calea Mea cu omul! Nu vă bizuiți pe voi înșivă, ci bizuiți-vă pe cei ce știu de la Mine calea cea cu biruință pe ea. Fiți iertători, fiți blânzi și smeriți cu inima ca să puteți ierta de șaptezeci de ori câte șapte celor ce vă greșesc vouă, căci cel ce nu iartă piere de pe cale, piere prin însăși judecata minții lui. Pe calea credinței se merge iubind și iertând și răbdând și nădăjduind fără de capăt în făgăduințele lui Dumnezeu, pe care omul trebuie să le ajute să vină pe pământ, iar cea mai mare faptă a omului pe calea credinței este minunea de a se face pe el însuși omul său cel nou după chipul și asemănarea Mea, locaș al Duhului Sfânt Mângâietorul, iar dacă alta este ținta omului care merge pe calea credinței, el va găsi primejdii peste credința sa. Feriți-vă de vicleșug în credință! Fiți curați cu inima și cu credința! Nu vă faceți judecători, ca să nu cădeți din credință, ca să nu vă ducă judecata la judecată! Ochiul fiecărui om vede în semenul său după inima pe care o are, după ceea ce are el în

inimă, și numai ochiul Meu vede ceea ce este omul, iar cel ce zice că vede, acela este semeț, iar cel ce se smerește, acela este cel ce se vede pe sine prin smerenia lui, și așa trebuie povățuită în om viața credinței, iar dacă omul nu are învățător pentru credință, iată de ce cade omul în vremea lepădării de credință, care și-a deschis larg porțile ei acum ca să-i ferece sub ele pe cei slabi, pe cei nestatornici și pe cei ce nu iubesc pe Dumnezeu în ei. Veniți, fiilor, veniți și vă adăpați din izvorul înțelepciunii, veniți cu aplecare, așa cum veneau ucenicii Mei acum două mii de ani, crezând în venirea Mea și mărtusindu-Mă a fi trimisul Tatălui, Hristos, Mântuitorul celor credincioși! Veniți fără de vicleșug, căci Eu, Domnul, am venit să-i dau omului credința cea din dar și nu cea din cunoștință, și am venit să-i dau putere să creadă în venirea Mea de azi și să Mă cunoască și să se hrănească din cuvântul Meu, după ce el se lasă cuprins în harul cel de sus al învățaturii Mele cea plină de viață, cea care dă viață. Amin.

O, poporul Meu, stai, fiule, sub credința cea pentru făgăduințele Mele pentru Mine și pentru tine, tată, și ia din Mine, și nu lua din tine, căci Adam dacă a luat din sine M-a părăsit, tată. Am făcut toată facerea, și cuvântând am făcut-o, și apoi l-am făcut pe om ca să fie om al vieții veșnice, dar dacă el n-a voit, am fost Eu mincinos, oare? Am fost Eu vinovat sau neadevărat că n-a putut omul să împlinească făgăduințele Mele puse peste el?

O, poporul Meu, caut pe pământ pe cei ce cred în Mine fără de vicleșug ca să pot să împlinesc peste ei făgăduințele Mele pentru ei, tată. Omul dă să-Mi strice mersul Meu cel biruitor, dar Eu, Domnul, merg, fiule, merg și nu stau cum stă omul din mers. O, stai cu Mine și mergi cu Mine, poporul Meu, că nicăieri nu-i mai frumos ca și lângă Mine, nicăieri, ci e numai suspin pentru om peste tot, căci pe pământ peste tot stăpânește diavolul și îngerii lui, și nu se vede diavolul, căci este viclean. O, cere la Mine învățătură, poporul Meu, să Mă uit la tine și să te văd cum ceri și cum dorești să ai și să fii! Hrănește-te mult cu iubirea, căci ea păzește omul de căderi, ea, și credința cea fără de vicleșug și care-l ține pe om ca să nu cadă, și ca să nu fie omul aruncat pe pământ din pricina necredinței. Credința să nu vă adoarmă, fiilor. Ea să vă țină legați de Mine, căci ea este cea care poate pentru voi și pentru Mine prin voi. Ea să vă fie ancora de salvare în vreme de încercare, fiilor. Amin.

O, voi sta de vorbă cu voi, tată, și vă voi întări aparte, căci vremea e grea pentru mersul Meu cu voi, iar voi trebuie să stați în sfat cu Mine pentru mers numai înainte, fiilor. Lumea ne vorbește de rău, iar cei șovăielnici se clatină pe pământ, dar credința și statornicia cu Mine se hrănesc numai din iubirea Mea din voi. Faceți loc mult iubirii Mele din voi și dintre voi, tată. Nimic și pe nimeni să nu iubiți pe pământ, decât așa cum vă povățuiesc Eu, tată. Vă voi da povețe, voi sta cu voi în sfat și vă voi mângâia și vă voi învăța și vă voi crește pentru ale Mele, și fericiți vor fi cei ce vor crește întru ale Mele, și aceia vor fi rodul Meu, căci lucrarea Mea cu voi este pentru învierea morților, tată, și ei se vor scula și vor mărturisi pe Dumnezeu și lucrarea Mea de azi cu voi. Amin.

Pace vouă! Fiți treji, mereu treji! Fiți fără de vicleșug în credință! Eu, Domnul, vă șterg de la fața Mea toate câte ați greșit ca niște oameni, și mereu stau cu ștergarul în mână și vă șterg de tot răul, dar fiți fără de vicleșug în credință, fiilor, și unii altora să ne ștergem durerile și să ne curățim de neputință, și să fugă duhul rău de voi prin iubirea dintre voi, căci vremea cea grea vă călește în iubire, tată, în iubire și în veghe, tată. Luați cuvântul Meu și împliniți-l întreg, și așa se va împlini el pe pământ. Bizuiți-vă pe cuvântul Meu și împliniți-l, și așa voi birui Eu cu voi pentru voia Mea pe pământ. Amin.

Pace vouă, fiilor! Durerile ne sunt mari, dar ele poartă în ele pacea Mea cu voi. Pace vouă, fiilor! Cu post și cu rugăciune durerile își vor pierde puterea și va veni mângâierea Mea peste voi. Fiți desăvârșiți în duhul frăției și al milei și al iertării între voi. Fiți blânzi și fără de răutate. Pace vouă, și voi veni în sfat cu voi și vă voi învăța pe voi, fiilor. Amin, amin, amin.

23-02/08-03-2009

